Rocznik 1938. Nr 25.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 18 czerwca 1938 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor w. z. Orliński, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon Chorzów 409 11.

Treść:

1) Ustawa z dnia 25 kwietnia 1938 r. o opłatach rejestracyjnych od przedsiębiorstw i zajęć. (Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 293.

2) Komunikat.

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Ustawa

z dnia 25 kwietnia 1938 r.

o opłatach rejestracyjnych od przedsiębiorstw i zajęć.

(Dz. Ust. R. P. Nr. 34,poz. 293).

Art. 1.

Opłaty rejestracyjne pobiera się na rzecz związków samorządu terytorialnego, izb przemysłowo-handlowych, izb rzemieślniczych oraz szkół zawodowych.

Art. 2.

(1) Opłaty uiszcza się przez nabywanie kart rejestracyjnych.

(2) Kartę rejestracyjną należy nabyć:

1) na każdy należący do przedsiębiorstwa zarobkowego oddzielny zakład handlowy, przemysłowy i górniczy oraz na każdy oddzielny skład;

2) na każde przedsiębiorstwo zarobkowe, wykonywane bez utrzymywania oddzielnych zakładów;

3) na każde zajęcie, wymienione w załączniku do art. 7,

jeżeli te zakłady, składy, przedsiębiorstwa i zajęcia są wykonywane bądź utrzymywane na obszarze Państwa.

Art. 3.

(1) Za oddzielny zakład handlowy uważa się stałe lub ruchome, zamknięte lub otwarte pomieszczenie albo część takiego pomieszczenia, albo kilka bezpośrednio ze sobą połączonych lub znajdujących się w obrębie jednego obejścia pomieszczeń, w których dokonywa się czynności handlowych.

(2) Za przedsiębiorstwo handlu obnośnego uważa się sprzedaż towarów ze skrzyni, kufra, walizy, kosza i innych opakowań, przenoszonych z miejsca na miejsce przez sprzedawcę, a za przedsiębiorstwo handlu rozwoźnego — sprzedaż towarów z wozu, łodzi i innych pomieszczeń, poruszanych siłą ludzką lub zwierzęcą.

(3) Za przedsiębiorstwo handlu jarmarcznego uważa się sprzedaż towarów na jarmarkach i targach, trwających ponad 3 dni, przez osoby, które nie posiadają stałego zakładu, stoiska, kiosku lub innego pomieszczenia na targach, jarmarkach i wystawach gospodarczych — nie uważa się za oddzielny zakład.

(4) Za oddzielny zakład handlowy w przedsiębiorstwie kolei żelaznych uważa się cały zespół urządzeń na liniach kolejowych, objętych jedną koncesją,

(5) Za oddzielny zakład przemysłowy (wytwórnię, pracownię, warsztat, zakład rzemieślniczy) uważa się jedno lub kilka zamkniętych lub otwartych pomieszczeń położonych w obrębie jednego obejścia, bądź stanowiących jeden jednolity zespół

gospodarczy i służących do jednego rodzaju produkcji lub nawet do kilku rodzajów, jeśli stanowią one kolejne stopnie obróbki bądź przeróbki tych samych materiałów i wytworów lub znajdują się w związku, uzasadnionym potrzebami głównej produkcji.

(6) Za oddzielny zakład górniczy uważa się zespół szybów, sztolni, wież wiertniczych i tym podobnych urządzeń, należących do jednego przedsiębiorstwa, a znajdujących się w obrębie jednego terenu kopalnianego i służących do wydobywania tego samego produktu; wydobywania ubocznych produktów kopalnianych przy prowadzeniu głównej eksploatacji górniczej nie uważa się za oddzielny zakład.

(7) Za oddzielne przedsiębiorstwo uważa się każdy wyrąb lasu wraz z pierwiastkową obróbką drewna, dokonywanej w obrębie jednej lub kilku graniczących ze sobą parcel leśnych.

(8) Za oddzielny skład uważa się jedno lub kilka bezpośrednio połączonych ze sobą zamkniętych lub otwartych pomieszczeń po za obrębem zakładu, służących wyłącznie do przechowywania, przesuszania, oczyszczania, sortowania, brakowania, przeładowywania lub pakowania towarów, przeznaczonych do sprzedaży, jak również do przechowywania maszyn, narzędzi, surowców i materiałów niezbędnych do produkcji, tudzież zapasów żywności lub odzieży itp. produktów do zaopatrywania własnych robotników, o ile to zaopatrywanie nie jest obliczone na zysk przedsiębiorcy i tym samym nie posiada charakteru zakładu handlowego.

Nie podlegają opłatom:

1) Sprzedaż wytworów własnego lub wydzierżawionego gospodarstwa rolnego, nie przerobionych drogą produkcji przemysłowej, dokonywana bez utrzymywania w tym celu stałych zakładów lub składów po za obrębem własnych lub dzierżawionych gruntów; gospodarstwem rolnym w rozumieniu ustawy niniejszej jest również gospodarstwo leśne, ogrodowe, hodowlane, łowieckie, pszczelarskie, rybne lub rybołostwo na wodach otwartych i zamkniętych w rozumieniu ustaw o rybołóstwie. Podlega jednak opłatom:

a) sprzedaż wytworów gospodarstwa ogrodowego bądź chodowlanego, prowadzonego na obszarze gminy miejskiej, jako wyłączny lub przeważający rodzaj gospodarstwa rolnego;

b) dokonywanie wyrębów leśnych przez kupców;

2) eksploatacja torfu, piasku, gliny, wapna, kamieni, kredy, fosforytów itp., prowadzona w obrębie własnych lub dzierzawionych gruntów wyłącznie na potrzeby własnego gospodarstwa lub przedsiębiorstwa oraz połączone z eksploatacją cegielnie, piece wapienne itp. zakłady, znajdujące się w obrębie wyżej oznaczonych gruntów, zaspokajające również tylko potrzeby własnego gospodarstwa lub przedsiębiorstwa;

3) młyny i tartaki, znajdujące się w obrębie własnych lub dzierżawionych gruntów, a zaspokajające wyłącznie potrzeby gospodarcze właścicieli lub dzierżawców tych gruntów;

4) zakłady przemysłowe (art. 3 ust (5)), prowadzone przez kupca rejestrowego wyłącznie w celu zaspokajania własnych potrzeb innego (głównego) zakładu przemysłowego tegoż kupca, na który nabyto kartę rejestracyjną, o ile zakłady te znajdują się w obrębie jednej gminy.

Art. 5.

Zwalnia się od opłat:

1) koleje żelazne, stanowiące własność lub będące w zarządzie przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe";

2) przedsiębiorstwo państwowe „Polska Poczta, Telegraf i Telefon";

3) wodociągi i kanalizacje, laboratoria do badania produktów, zakłady dezynfekcyjne, oczyszczanie miast, łaźnie, kąpieliska, rzeźnie, targowiska, elektrownie, gazownie, telefony, lombardy, koleje żelazne, tramwaje, autobusy w granicach gmin miejskich — prowadzone we własnym zarządzie i na własny rachunek przez Państwo, Związki samorządu terytorialnego lub szkoły akademickie;

4) gminne kasy pożyczkowo-oszczędnościowe pracownicze kasy ubezpieczeń oraz spółdzielnie oszczędnościowo-pożyczkowe, będące instytucjami drobnego kredytu, które określi Minister Spraw Wewnętrznych w drodze rozporządzenia;

5) kasy pomocy członkom zrzeszeń pracowniczych, rzemieślniczych oraz wolnych zawodów (emerytalne, pożyczkowo-oszczędnościowe, pogrzebowe itp.) oraz spółdzielnie, zrzeszające wyłącznie pracowników najemnych, mające na celu zatrudnianie zarobkowe przez siebie swoich członków i wykluczające inny dochód członków ze spółdzielni poza wynagrodzeniem za własną pracę zarobkową;

6) zakłady wychowawcze i poprawcze, przytułki i schroniska noclegowe i inne urządzenia o celach opieki społecznej, ośrodki zdrowia, przychodnie, biblioteki, czytelnie, świetlice, muzea, galerje i wystawy — prowadzone lub utrzymywane przez Państwo, związki samorządu terytorialnego, szkoly akademickie, zakony i zgromadzenia zakonne prawnie uznanych wyznań religijnych oraz instytucje społeczne, oświatowe i dobroczynne, działające na podstawie prawa o stowarzyszeniach lub prawa przemysłowego, a także instytucje kulturalne, oświatowe i naukowe, znajdujące się w rękach prywatnych, jeżeli nie są obliczone na zysk;

7) pomieszczenia i urządzenia sportowe utrzymywane przez stowarzyszenia sportowe i prze-

znaczone wyłącznie dla członków tych stowarzyszeń;

8) zakłady naukowe;

9) zakłady wytwórcze, przetwórcze i usługowe o charakterze rękodzielniczym, a w szczególności przemysł ludowy i domowy, pracę chałupniczą i rzemiosło, wykonywane ubocznie przez rolników lub pracowników rolnych bez sił pomocniczych — w zakresie, ustalonym przez rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych, wydane w porozumieniu z właściwym ministrem;

10) odnajmowanie pokojów umeblowanych i utrzymywanie stołowni, jeżeli ilość odnajmowanych pokojów nie przewyższa trzech, a ilość stołowników — dziesięciu;

11) przedsiębiorstwa żeglugi morskiej i powietrznej;

12) spółdzielnie zdrowia, szpitale, odpowiadające warunkom, określonym w art. 3 lit. a) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 roku (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 382) i kliniki szkół akademickich.

Art. 6.

(1) Jeżeli przedsiębiorstwo przemysłowe oprócz zakładu przemysłowego prowadzi także zakład handlowy celem sprzedaży w nim wyrobów własnej produkcji, to tego rodzaju zakład handlowy uważa się za oddzielny w rozumieniu art. 2 ust (2) pkt. 1).

(2) Sprzedaż produktów własnege wyrobu dokonywana w tym samym budynku, w którym mieści się zakład przemysłowy, lub w obrębie kompleksu budynków, zajętych przez taki zakład, nie stanowi oddzielnego zakładu.

Art. 7.

(1) Wykaz podlegających opłatom zajęć, podział miejscowości na klasy oraz ceny kart rejestracyjnych zawiera załącznik do artykułu niniejszego.

(2) Prawo określania poszczególnych rodzajów zakładów jako handlowych lub przemysłowych, służy Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu.

Art. 8.

Na przedsiębiorstwa lub zajęcia, wykonywane w kilku miejscowościach, zaliczonych do różnych klas, nabywa się karty rejestracyjne w cenie, odpowiadającej miejscowości, zaliczonej do klasy najwyższej.

Art. 9.

(1) Karty rejestracyjne nabywa się na każdy rok kalendarzowy w miesiącu styczniu tegoż roku.

(2) Jeżeli wykonywanie przedsiębiorstwa lub zajęcia rozpoczęto albo też zakład lub skład otworzono w ciągu roku kalendarzowego — kartę rejestracyjną należy nabyć przed rozpoczęciem odpowiedniej działalności. Cena karty wynosi pełną określoną w taryfie kwotę, jeżeli działalność rozpoczęto przed dniem 1 lipca oraz połowę tej kwoty, jeżeli działalność rozpoczęto w dniu lub po dniu 1 lipca.

(3) Na przedsiębiorstwa, wykonywane w miejscowościach klimatycznych i leczniczych sezonowo, tj. nie dłużej niż przez 6 miesięcy w ciągu roku, można nabywać karty rejestracyjne za cenę, wynoszącą połowę określonej w taryfie kwoty. W innych miejscowościach na przedsiębiorstwa sezonowe można nabywać karty rejestracyjne za połowę ceny taryfowej za zezwoleniem właściwego związku samorządu terytorialnego.

Art. 10.

(1) Karta rejestracyjna jest ważna na okres, na który została nabyta. Zmiana osoby, utrzymującej zakład lub skład oraz zmiana miejsca wykonywania przedsiębiorstwa lub zajęcia nie powoduje obowiązku ponownego nabycia karty, pod warunkiem zawiadomienia w ciągu miesiąca o zaszłej zmianie właściwego związku samorządu terytorialnego, który uczyni na karcie odpowiednią wzmiankę,

(2) Karty rejestracyjne powinny być umieszczone na widocznym miejscu w zakładach lub składach, których dotyczą i stale tam się znajdować.

(3) W razie zaginięcia karty rejestracyjnej związek samorządu terytorialnego po zbadaniu sprawy wyda płatnikowi na jego prośbę zaświadczenie, że właściwa karta została nabyta.

(4) Należność za kartę rejestracyjną, nie nabytą we właściwym czasie lub we właściwej cenie, uważa się za zaległość, podlegającą przymusowemu ściągnięciu w trybie administracyjnym.

Art. 11.

Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu służy prawo całkowitego lub częściowego zwalniania w drodze rozporządzeń od opłat poszczególnych rodzajów zakładów, przedsiębiorstw, składów i zajęć, jak również przekazywania swych uprawnień w tym zakresie związkom samorządu terytorialnego.

Art. 12.

(1) Pobór opłat i wydawanie kart rejestracyjnych należy do zarządów gminnych lub miejskich. Właściwym jest zarząd tej gminy wiejskiej lub miejskiej, na której obszarze położone są zakłady lub składy oraz wykonywane przedsiębiorstwa bez utrzymywania zakładów lub składów albo zajęcia. Jeżeli jeden zakład jest położony na obszarze dwóch lub więcej gmin, właściwość jednej z nich określa się według położenia głównych urządzeń zakładu.

(2) Za miejsce wykonywania zajęcia oraz przedsiębiorstwa, nie utrzymującego zakładów lub składów, uważa się miejsce zamieszkania lub siedzibę prawną osoby, wykonywającej zajęcie lub przedsiębiorstwo. Za miejsce wykonywania samoistnych robót i dostaw, prowadzonych na obszarze kilku związków samorządu terytorialnego, uważa się miejsce, w którym zawarto umowę.

(3) Spory o właściwość miejscową rozstrzyga na wniosek jednej z interesowanych gmin najbliższa wspólna władza nadzorcza.

Art. 13.

(1) Osoby, nabywające karty rejestracyjne, obowiązane są do składania związkom samorządu terytorialnego deklaracyj w dwóch egzemplarzach według wzoru, ustalonego przez Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu oraz Ministrem Przemysłu i Handlu.

(2) Związki samorządu terytorialnego obowiązane są w ciągu 14 dni przesłać jeden egzemplarz deklaracji miejscowemu urzędowi skarbowemu.

Art. 14.

(1) Urzędnicy związku samorządu terytorialnego, zaopatrzeni w odpowiednie upoważnienia, mają prawo dokonywania oględzin wszelkich budynków, lokali, gruntów, przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych, pomieszczeń handlowych, przemysłowych, rzemieślniczych itp.

(2) Oględziny przedsiębiorstw, znajdujących się w obrębie stacyj kolejowych, urzędów pocztowych, portów państwowych lub zabudowań wojskowych, można przeprowadzić jedynie za zezwoleniem właściwej władze kolejowej, pocztowej, portowej lub wojskowej.

Art. 15.

Po upływie terminu, wyznaczonego do nabywania kart rejestracyjnych, związki samorządu terytorialnego sprawdzaja, czy wszystkie przedsiębiorstwa i zajęcia posiadają właściwe karty rejestracyjne.

Art. 16.

(1) Oględziny lokalne należy zasadniczo przeprowadzić w dni powszednie podczas godzin pracy przy czym o ile możności w sposób nie tamujący ruchu przedsiębiorstwa.

(2) Oględziny należy przeprowadzać w obecności osoby, obowiązanej do wykupienia karty rejestracyjnej, osoby ją zastępującej lub przez nią zatrudnionej, a w razie nieobecności tych osób — przybranego świadka.

Art. 17.

(1) Do wymiaru i poboru opłat, środków prawnych i właściwości władz nadzorczych stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz.U.R.P. z 1936r. Nr 62, poz. 454).

(2) Przepis ustępu poprzedzającego stosuje się w zakresie środków prawnych również w przypadku, przewidzianym w art. 22 ust. (2).

Art. 18.

Wpływy z opłat rejestracyjnych dzieli się w sposób następujący:

1) związki samorządu terytorialnego otrzymują 50 proc. wpływów;

2) izby przemysłowo-handlowe i izby rzemieślnicze — 20 proc. wpływów;

3) szkoły zawodowe, mające prawo publiczności — 30 proc. wpływów. Spis tych szkół ustala corocznie Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu po zasięgnięciu opinii właściwych terytorialnie izb przemysłowo-handlowych i izb rzemieślniczych.

Art. 19.

(1) Wpływy z opłat, przypadające na rzecz izb przemysłowo-handlowych, izb rzemieślniczych i szkół zawodowych (art. 18 ust. (1) pkt 2) i 3)) będą przekazywane przez związki samorządu terytorialnego w ciągu dni 15 po upływie miesiąca, w którym zostały pobrane.

(2) W przypadku niewykonania przez związek samorządu terytorialnego obowiązku, określonego w ust. (1), odpowiednia kwota należności izby przemysłowo-handlowej, izby rzemieślniczej lub szkół zawodowych będzie przekazana przez właściwą władzę skarbową z przypadających na rzecz danego związku samorządu terytorialnego sum komunalnych.

Art. 20.

Podział części opłat, przypadającej na rzecz związku samorządu terytorialnego, pomiędzy poszczególne związki, dokonywany będzie według zasad, określonych w art. 8 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 62, poz. 454).

Art. 21.

(1) Podziału części opłat, przypadającej na rzecz izb przemysłowo-handlowych i izb rzemieślniczych, dokonywa Minister Przemysłu i Handlu.

(2) Podziału części opłat, przypadającej na rzecz szkół zawodowych, dokonywa corocznie Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu.

(3) Podziału sum, o których mowa w ust. (2), należy dokonać w ten sposób, ażeby wpływy, zebrane w okręgu danego województwa, były w tymże okręgu użyte, z potrąceniem jednak 20 proc. tych sum na pokrycie potrzeb wyższych uczelni zawodowych o charakterze społecznym, oraz 30 proc., które Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego dzieli według swego uznania pomiędzy szkoły zawodowe o charakterze społecznym.

(4) Wpływy z odsetek, pobranych od zaległości w opłatach, przypadają w całości na rzecz związków samorządu terytorialnego.

Art. 22.

(1) Kto prowadzi zakład lub przedsiębiorstwo, utrzymuje skład albo wykonywa zajęcie bez karty rejestracyjnej lub na podstawie karty rejestracyjnej niższej ceny od tej, która się ustawowo należy — podlega karze grzywny do wysokości pięciokrotnej należności za kartę rejestracyjną lub dwukrotnej różnicy między ceną właściwej a ceną posiadanej karty rejestracyjnej.

(2) Związek samorządu terytorialnego, po stwierdzeniu okoliczności, uzasadniających wymiar kary w myśl ust. (1), może zarządzić zamknięcie zakładu, jeżeli w ciągu miesiąca od stwierdzenia powyższych okoliczności właściwa karta rejestracyjna nie zostanie nabyta.

Art. 23.

Kto nie dopuszcza do przeprowadzenia oględzin lokalnych (art. 14) osoby do tego uprawnionej lub stawia przeszkody w wykonywaniu tych czynności — podlega karze grzywny do dwóch tysięcy złotych.

Art. 24.

Orzecznictwo w sprawach, przewidzianych w art. 22 i 23, należy do przełożonych właściwych związków samorządu terytorialnego.

Art. 25.

Ilekroć w dotychczasowych przepisach prawnych jest mowa o podatku przemysłowym w postaci świadectw przemysłowych, należy rozumieć przez to karty rejestracyjne, unormowane w ustawie niniejszej.

Art. 26.

Zwolnienia od podatków, przysługujące bankom i instytucjom kredytowym, jak również kasom oszczędności i kasom pożyczkowo-oszczędnościowym z mocy szczególnych przepisów — nie dotyczą opłat rejestracyjnych, pobieranych na podstawie ustawy niniejszej.

Art. 27.

Ustawa niniejsza obowiązuje na całym obszarze Państwa. Na obszarze województwa śląskiego stosuje się zamiast przepisów, wymienionych w art. 17 ustawy niniejszej, odpowiednie przepisy ustawy śląskiej z dnia 14 kwietnia 1924r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych w województwie śląskim.

Art. 28.

Wprowadza się w ustawie z dnia 18 marca 1935 r. o pobieraniu odsetek od zaległości w podatkach państwowych i innych daninach publicznych oraz w składkach i opłatach na rzecz prawnopublicznych instytucyj ubezpieczeń (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 8, poz. 88) następujące zmiany:

w art. 1 ust. (1) lit. f) po wyrazach: „samoistne daniny komunalne" skreśla się średnik i dodaje się wyrazy: „oraz opłaty rejestracyjne od przedsiębiorstw i zajęć".

Art. 29.

Wykonanie ustawy niniejszej porusza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu oraz Ministrem Przemysłu i Handlu.

Art. 30.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1940 roku.

Prezydent Rzeczypospolitej: I. Mościcki

Prezes Rady Ministrów i
Minister Spraw Wewnętrznych:
Sławoj Składkowski

Załącznik do art. 7 ustawy z dnia 25 kwietnia 1938 r. (poz. 293).

CZĘŚĆ I.

Zajęcia, podlegające opłatom.

Zajęcia przemysłowe, wykonywane bez utrzymywania oddzielnych biur i pomocników handlowych:

a) pośrednicy handlowi,
b) pomocnicy podróżujący (komiwojażerowie),
c) pośrednicy giełdowi (maklerzy),
d) ekspedytorzy, trudniący się osobiście z polecenia osób trzecich cleniem w urzędach celnych towarów, wysyłanych za granicę lub otrzymywanych z zagranicy.
e) inspektorzy i ajenci przedsiębiorstw ubezpieczeniowych, przewozowych, komunikacyjnych oraz instytucyj kredytowych.

CZĘŚĆ II.

Podział miejscowości na klasy.

Klasa I: m. st. Warszawa.

Klasa II: miasta: Białystok, Bydgoszcz, Chorzów, Częstochowa, Gdynia, Katowice, Kraków, Lublin, Lwów, Łódź, Poznań, Sosnowiec i Wilno.

Klasa III: wszystkie inne gminy miejskie.

Klasa IV: wszystkie gminy wiejskie.

CZĘŚĆ III.

Ceny kart rejestracyjnych.

Dział	Oznaczenie zakładów, przedsiębiorstw i zajęć	We wszystkich miejscowościach	W miejscowościach klasy I	II	III	IV
		złote				
I	Zakłady handlowe oraz przedsiębiorstwa handlowe, nie utrzymujące zakładów z wyjątkiem przedsiębiorstw handlu jarmarcznego, obnośnego i rozwoźnego, a prowadzone przez:					
	a) kupców rejestrowych z wyjątkiem spółdzielni	—	300	250	200	150
	b) spółdzielnie z wyjątkiem kredytowych oraz kupców rejestrowych, jeżeli obrót zakładu nie przekracza 100 000 złotych rocznie .	—	150	120	50	15
	c) pozostałych płatników, spółdzielnie kredytowe oraz zakłady sprzedaży wyłącznie materiałów pędnych, olei i smarów samochodowych z tzw. stacji (pomp) benzynowych	—	30	25	20	10
II	Zakłady przemysłowe, zakłady górnicze z wyjątkiem kopalń nafty i gazów ziemnych, przedsiębiorstwa wyrębu lasn, samoistne przedsiębiorstwa wykonywania umów o roboty oraz przedsiębiorstwa rzemieślnicze, dorożkarstwo, furmaństwo, eksploatacja taksowek, a prowadzone przez:					
	a) kupców rejestrowych oraz zakłady spółdzielni o obrocie rocznym powyżej 200 000 zł	300	—	—	—	—
	b) spółdzielnie z wyjątkiem spółdzielni pracy i mleczarskich oraz kupców rejestrowych o obrocie rocznym poniżej 100 000 zł . .	—	150	120	80	40
	c) pozostałych płatników	—	25	20	15	7
III	Kopalnie nafty lub gazów ziemnych	100	—	—	—	—
IV	Składy należące do przedsiębiorstw oraz filie i kantory wydawnictw.	20	—	—	—	—
V	Przedsiębiorstwa handlu:					
	a) rozwoźnego	85	—	—	—	—
	a) obnośnego	30	—	—	—	—
	c) jarmacznego. . . . . . . , ...	50	—	—	—	—
VI	Wydawnictwa:					
	a) pism codziennych	—	750	200	120	120
	b) innych pism periodycznych	—	150	120	50	50

Dział	Oznaczenie zakładów, przedsiębiorstw i zajęć	We wszystkich miejscowościach	W miejscowościach klasy			
			I	II	III	IV
		złote				
VII	Zajęcia przemysłowe pośredników [maklerów]	250	—	—	—	—
VIII	Zajęcia przemysłowe pośredników handlowych	—	150	120	80	30
IX	Zajęcia przemyśłowe ekspedytorów	150	—	—	—	—
X	Zajęcia przemysłowe pomocników podróżujących [komiwojażerów]	100	—	—	—	—
XI	Wszelkie inne przedsiębiorstwa, nie utrzymujące zakładów oraz pozostałe zajęcia prze mysłowe	20	—	—	—	—

KOMUNIKAT

2.

Na ostatniem posiedzeniu Komisarycznego Wydziału i Sejmiku Powiatowego, które odbyło się dnia 10 czerwca 1938r. Pan Przewodniczący Wydziału Powiatowego przed rozpoczęciem obrad uczcił pamięć zmarłego członka Wydziału Powiatowego, śp. Maksymiliana Brzoski, krótkiem przemówieniem, które członkowie Wydziału Powiatowego stojąc wysłuchali w skupieniu. Po przejściu do porządku dziennego zatwierdzono uchwałę Rady Gminnej Brzeziny Śląskie w sprawie sprzedaży Lubosikom gruntu gminnego, w sprawie zabezpieczenia hipotecznego kwoty 14 761,60 zł. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń w Chorzówie, uchwałę Rady Gminnej Nowy Bytom w sprawie stawki do poboru podatku od placów budowlanych, w sprawie stawki podatku budynkowego na rok 1938—39, w sprawie zaciągnięcia pożyczki 100 000, zł na budowę domów mieszkalnych, uchwałę Rady Gminnej Piekary Śl. w sprawie zamiany gruntów i w sprawie zaciągnięcia pożyczki 50 000,zł na budowę domów dla bezdomnych, przyjęto do wiadomości pierwszy dodatkowy budżet gminy Ruda na rok 1938—39, trzeci dodatkowy budżet gminy Świętochłowice na rok 1937—38, i dodatkowy budżet gminy Piekary Śl. na rok 1937—38, rozliczenie z subwencji w wysokości 2 172. zł dla stacji Opieki nad Matką i dzieckiem, zarządzenie dyrektora Funduszu Pracy z dnia 30 kwietnia 1938 r. i równocześnie upoważniono Przewodniczącego Wydziału Powiatowego do utworzenia Podinstytucji Zastępczych we wszystkich gminach powiatu. Udzielono Bernadowi Wojcikowi z Wielkiej Dąbrówki dyspensu budowlanego oraz zezwolenia osiedleńczego Funduszowi Kwaterunku Wojskowego w Warszawie. Udzielono subwencję w kwocie 5 000. zł Centralnej Chrześcijańskiej Kasie Bezprocentowego kredytu w Świętochłowicach, wyrażono zgodę na otwarcie Oddziału Komunalnej Kasy Oszczędności na powiat świętochłowicki w Piekarach Śl. oraz uchwalono dodatkowy budżet do budżetu administracyjnego Wydziału Powiatowego na rok budżetowy 1938-39. Poza tym załatwiono szereg spraw sporno-administracyjnych i administracyjno-wewnętrznych.

Odbito w druk. „POLIGRAF" właśc. T. Wieczorek Świętochłowice, Bytomska 14. Telefon 403-66.